

CURIERUL CREȘTIN

ORGAN OFICIAL AL EPARHIEI DE CLUJ-GHERLA, CU UN ADAOS NEOFICIAL

Abonamentul pe un an 200 Lei. — Apare de 2 ori pe lună. — Inserațiuni se primesc după învoială

PARTEA OFICIALĂ

Preoțimea în Apostolatul Sanitar

Venerat Cler Diecezan,

Vă este cunoscut tuturor primejdia boalelor contagioase, cari se pot extinde mai ales în zilele de azi, când populația Țării din diferite ținuturi circulă mereu, în urma măsurilor luate pentru apărarea patriei. Bolile molip-sitoare dintr'o regiune, prin contactul des al populației, pot ajunge ușor în altele, cu toată grija organelor sanitare, pentrucă în stadiul de incubatie, ușor pot fi cunoscute. În special e primejdioasă contaminarea de tifos exantematic, care în vremea războiului mondial a secerat sute de mii de vieți.

În consecință lăsăm Veneratului Cler ca în cuvântări instructive să atragă atențiunea credincioșilor cu toată insistența asupra primejdiei bolilor molip-sitoare și în special asupra agenților de propagandă ai tifosului exantematic cari sunt paraziții (păduchii) de corp și să-i îndemne la o perfectă curățenie a vestmintelor corpului, a locuinții.

Veneratul Cler va da tot concursul organelor sanitare, și în mod deosebit vor urma instrucțiunile de mai jos ale Onoratului Minister al Cultelor și Artelor din adresa Nr. 52761—

a) Toți preoții fiecărei eparhii să aducă la cunoștința agentului sanitar cel mai apropiat situația sanitară din parohiile și enoriile respective, semnalând cazurile de tifos exantematic cum și orice caz suspect de simptome de tifos.

b) Fiecare preot, care cunoaște starea de igienă corporală a enoriașilor săi, să meargă din casă în casă în tot cuprinsul enoriei Sfinției Sale, să sfātu-

iască, să îndemne și să îndrumeze pe enoriași pentru deparazitare și pentru igiena corpului și a locuinței, recomandând folosirea instalațiilor de această natură acolo unde sunt, sfātuind cu toată insistența folosirea mijloacelor practice de cari dispune fiecare familie ca: săpun, petrol, un tuci pentru fiert, o mașină sau un fier de călcat.

Cu prilejul acestei vizite sanitare, preoții vor lăsa în fiecare casă instrucțiuni pe cari le dă, prin afișe tipărite sau chiar broșuri, Ministerul Sănătății.

c) Preoțimea să îndemne și să îndrumeze pe credincioși pentru asistența creștină în scop de a se cumpăra săpun, petrol, rufărie și lemne de foc pentru familiile sărace.

Preoții își vor asocia la această operă de mobilizare sanitară locală pe învățători, pe fruntașii parohiei și pe ceilalți funcționari locali, cari vor primi dispoziții pentru lucrarea de prevenire și combatere a tifosului exantematic, dela autoritățile de cari depind.

d) Să se țină predici în biserică cu conținut sanitar și cu aplicarea directă la primejdia tifosului exantematic în toate sărbătorile cari se apropie.

e) fiecare preot să fie obligat a raporta direct Ministerului Cultelor și Artelor, felul cum s'a executat dispozițiunile menționate mai sus pentruca Ministerul să poată aprecia și eventual recompensa pe cei devotați serviciului și ca să poată avea și materialul documentar necesar pentru o organizare uniformă a activității sanitare a proțimei.

Cluj, la 31 Ianuarie 1940.

În legătură cu ordinul nostru Nr. 6302/1939 publicat în Curierul Creștin Nr. 19-20 din 1939, lăsăm Mult Onoraților Frați protopopi tractuali să ne raporteze câți preoți, nominal, au aderat la Uniunea Misionară a Clerului. (U.M.C.)

Cluj, la 12 Febr. 1940.

Nr. 1134—1940

Contribuția preoțimei noastre pentru înzestrarea armatei.

În ceasul crucial de față, când în cumpăna de prețuire a demnității neamurilor se aruncă totul, pentru a se afirma dreptul la viață și libertate dată de Dumnezeu națiunilor, preoțimea de toate gradele ale eparhiei noastre de Cluj—Gherla rezemată pe cuvântul de eternă inspirație al Scripturilor: „Dreptatea ta e dreptate în veac“, și credincioasă ca întotdeauna tradiției sacre de sacrificii generos oferite pe altarul neamului, a consimțit cu elan să subscrie bonuri pentru înzestrarea scumpei noastre armate în valoare totală de 2.000.000 Lei efectuându-se vărsarea sumei la data de 22 Decembrie 1939 prin Banca Națională a României.

Cunoaștem bine greutatea materiale de tot felul, pe cari trebuie să le înfrunte azi preoțimea noastră, mai ales cea grevată cu răspundere familiară, dar constatăm cu multă satisfacție, că atunci când Patria o cheamă este gata să ofere cu dragă inimă retribuția sa bugetară pe una lună pentru promovarea binelui obștesc.

Acestei preoțimi animată de atât de nobile sentimente patriotice, îi adresăm toată căldura recunoștiinței mângâierii și admirației noastre. — Suma subscrisă am anticipat-o din rezervele diecezane achitându-o integral deodată pentru ca să ni-se restituie din salariile preoților — cât privește partea lor de contribuție — în 12 rate lunare începând cu 1 Ianuarie a. c.

Cota parte subscrisă de fiecare preot se va preciza în tablourile ce se vor

preda oficiilor protopopești din partea Veneratei Administrații Capitulare cu ocazia distribuirii pe Ianuarie a. c. a salariilor.

Fie, ca prin darul bunului Dumnezeu jertfa consimțită de cler pentru Țară, și bravii apărători ai hotarelor noastre definitiv trasate să rodească pe toate fronturile de afirmare românească marea biruință a Neamului nostru.

Cluj, din șed. cons. 14 Dec. 1939.

Nr. 3972—1939.

Concurs la parohii.

Se publică concurs la parohia *Surduc* tractul *Surduc* pe data de 10 Martie 1940.

Cluj, din șed. cons. la 3 Febr. 1940.

Nr. 1113—1940.

Doritorii de-a dobândi aceste beneficii parohiale, să-și înainteze rugărilor la Ordinariatul episcopal în termenul concursual — pe calea oficiului protopopesc competent, — prevăzute cu următoarele documente :

1. Absolutorul teologic.
2. Atestat de serviciu dela oficiul protopopesc
3. Extras autentic din protocolul școlar despre catehizarea elevilor școlari, în anul școlar 1938/39 la caz, că școala în anul școlar trecut n'a funcționat atestat oficios, că pruncii totuși au fost catehizați
4. Extras autentic din protocolul predicilor de pe un an, care se termină la data când se înaintează rugarea.

La rugările înaintate fără aceste documente, — dintre cari cele de sub 3 și 4 trebuie să fie vizate de autentificate de către oficiul protopopesc, — nu le va reflecta.

Bibliografie.

A apărut la tipografia Diecezană Cluj, *Monografia Comunei Feiurdeni de Simeon Gocan și Onoratul Leontin Florian*. O lucrare de 160 pagini, prețul Lei 40, care poate servi și pentru îndemnul altor Onorați Frați de a lucra monografiile parohiilor. Aprobăm ca parohiile mai bine instărite să o poată procura din casa bisericii pentru biblioteca parohială.

Cluj, din șed. cons. la 3 Febr. 1940.

Nr. 545—1940

PARTEA NEOFICIALĂ

Personale

Cu acceleratul de 11.30 din 14 l. c. Arhieriei români uniți: I. P. S. lor **Dr. Alexandru Nicolescu**, mitropolitul Blajului, **Dr. Valeriu Traian Frențiu**, episcopul Orăzii și **Dr. Iuliu Hossu** preaiubitul nostru episcop, au plecat la Roma, pentru a prezenta înaltului Pontif omagiile bisericii române unite cu Roma, din România.

Înălții prelați au fost așteptați și întâmpinați în gara Cluj de un numeros public în frunte cu membrii Capitulului Catedral, A. G. R. U., Reuniunea Mariană, Academia de Teologie, Curatorat etc. Corul Academiei a intonat: „Pre Arhieriei“, iar pre-

ședintele A. G. R. U-lui, d. prof. **Dr. Alexandru Borza**, într'un avântat discurs a dorit Înălților Arhieriei români uniți **călătorie fericită și izbândă deplină** în toate nizuințele de bine pentru biserica ce o conduc cu atâta demnitate și vrednicie. Adânc mișcat I. P. S. mitropolitul **Nicolescu** mulțumește pentru frumoasa manifestație de simpatie și dorințele de bine.

În acest drum preaiubiții noștri chiriari vor fi însoțiți de omagiile și dragostea filială a tuturor credincioșilor provinciei noastre mitropolitane. În jumătatea întâi a lunii Martie, cu ajutorul Domnului, înălții prelați vor reveni la reședință.

Chestiuni spirituale pastorale

Ascultarea activă a Sfintei Liturgii

(Urmare)

5. Vestitul poet filozof indian Tagore, într'una din poeziile sale, descrie întâmplarea ciudată a unui cerșitor:

„Am umblat cerșind din poartă în poartă, dealungul ulițelor satului, când iată că, în depărtare, apăru, ca un vis maiestos, trăsura ta de aur și, plin de mirare, m'am întrebat: Cine poate fi acest Rege al regilor? — Nădejdiile mele erau mari și credeam că, în sfârșit, au sosit și pentru mine zile de bucurie și m'am oprit așteptând mila ce e dată fără a fi cerută și bogățiile ce se aruncă în praful drumului. Trăsura se opri înaintea mea. Privirea ți-ai ațintit-o spre mine și surâzând te-ai coborât. Eu simțiam norocul vieții mele aproape. Atunci, pe neașteptate, tu mi-ai întins mâna dreaptă zicând: Ce-mi dai? Ah, ce batjocură, să-ți întinzi mâna ta unui cerșitor pentru a cerși! Eram zăpăcit și nehotărât; Apoi, am scos încet din desagi cel mai mic bob de grâu și ți-l-am dat. Dar ce mare mi-a fost surpriza când, în seara acelei zile, golindu-mi sacul, zării în grămăjoara de lucruri adunate un mic grăunte de aur. Am plâns amar și așa îi dorit atunci să fi avut o inimă așa de mare, încât să-ți fi dat tot avutul

meu“. (Cit. Fr. Olgiati: Il Sillabario del Cristianesimo p. 218).

Sub o altă formă istorioara poetului indian se repetă în fiecare Duminică sau Sărbătoare ori chiar mai des, de câte ori Cerescul cerșitor Isus se întâlnește cu sufletul cerșitor pribeag pe pământ. Nu împoartă locul în care se întâlnesc: fie că e vorba de o catedrală, fie că e vorba de o bisericuță de lemn dintr'un colț uitat de lume: principalul e ca cei doi cerșitori, întâlnindu-se, să se recunoască.

Domnul Nostru Isus Hristos nu ne-a dat numai nouă preoților o poruncă: *aceasta să o faceți întru amintirea mea*, ci a adăogat și pentru credincioși: *luați mâncăți, acesta este trupul meu...*

E lucru firesc că o ascultare activă a Sfintei Liturgii nu se poate concepe decât cu împlinirea acestei porunci a lui Isus. Ascultarea activă însemnează nizuința de a ne sfinți tot mai mult. Ori tocmai Sf. Cuminecătură are acest rol, cum zicea Sf. Magdalena de Pazzi: *O singură Sf. Cuminecare ar fi de ajuns să ne facă sfinți*.

De câteori ies credincioșii noștri și, de ce n'am spune, de câteori ieșim noi dela Sf. Liturgie, ar fi bine să ne întrebăm dacă nu e cazul să regretăm

lipsa de generozitate cu care am ascultat sau celebrat Sf. Liturgie, să regretăm, ca cerșitorul lui Tagore, că n'am avut inima de a-i da lui Isus tot avutul nostru, pentru a-l preface în aur?

Isus ne cere o fărâmă de pâine pentru ca să o schimbe, nu în aur, ci în prea curat trupul său, ne cere rugăciunile noastre, pentru ca unindu-le cu ale lui să le facă auzite, ne cere faptele noastre bune, pentru ca adăugându-le la ale lui, să le ofere Părintelui ceresc, ne cere suferințele și truda de fiecare zi a vieții noastre, pentru ca Inpreunându-le cu suferințele sale să le prefacă în măgăritare de mântuire.

Pentru a fi înțeleasă mai ușor legătura ce există între jertfa liturgică și cuminecare, le vom explica credincioșilor jertfele Legii Vechi, cari nu constau numai din oferta și distrugerea victimei, ci, în cele mai multe cazuri, și din împărțirea, celor ce aduceau jertfă, din bunul jertfit, simboli-

zând prin aceasta împăcarea omului cu Dumnezeu.

Desigur că credincioșii noștri vor trebui să fie în clar cu doctrina Bisericii despre Sf. Euharistie: prezența reală, transubstanțiațiunea, modul prezenței reale etc., explicându-li-se, după împrejurări, cât mai pe larg. Teologia dogmatică sau sacramentală nu e un apanaj exclusiv al preotului. Totuși pentru ascultarea activă a Sf. Liturgii nu ajunge cunoașterea doctrinei abstracte, e lipsă de viață.

Cuvintele ce le grăim, ca și cuvintele lui Isus, trebuie să fie spirit și viață. Cuvintele Sf. Scripturi trebuie să mai răsune odată pe buzele noastre, așa cum au răsunit pe buzele Mântuitorului, atunci când descoperia misterul euharistic: *Eu sunt pâinea cea vie care s'a coborât din cer, de va mânca cineva din pâinea aceasta va trăi în veci.*

(Va urma)

Păr. N. Pura

Semnele vremii

Zilele trecute, ziarele au înserat o informație din „lumea mare“, că un anume guvern, va atașa pe lângă ambasaderele sale, în fiecare țară, un nou feliu de „acreditați“, numiți „ambasadorii ateismului“, a căror misiune ar fi, după cum arată însăși numirea lor: propagarea necredinței, ba mai rău, a lepădării totale de Dumnezeu.

Știrea bizară, a fost înserată așa ca ceva comun, nedându-i-se nici atâta importanță câtă se dă altădată unei sinucideri, fraude ori evadări.

Noi însă nu putem trece așa de ușor peste ea, pentru că aici e vorba, nu de o sinucidere singulară, ci de încercarea de ucidere a unui neam întreg.

Suntem o țară creștină, la baza căreia stă tocmai credința creștină, care a fost fundamentul încheșării noastre ca neam, pe acestea plaiuri. Aceasta credință ne-a educat aproape două mii ani și ne-a păstrat, conducându-ne la starea multumitoare de azi.

Altfel cum ar fi rezistat oare înaintașii noștri vrednici, puhoaielor păgâne, dacă nu ar fi avut *fătia credinței creștinești*? Ce s'ar fi ales de blăjninul și bunul nostru popor de țărani, dacă nu ar fi fost strâns *legați prin credință, de limba și legea sa*?

Ce ne dovedesc de altfel multele mănăstiri, biserici, troițe etc., ridicate de Domnii români creștini și de boerii creștini? În cinstea cui sau ridicat, ca mulțumită ori mărire, acestea sfinte lăcașuri?

Cu siguranță, că nu în cinstea necredinței, ci a Dumnezeului părinților noștrii, pentru ajutorul dat întotdeauna poporului și conducătorilor lui creștini!

Creștini ne-am zămislit ca neam, și numai în acest semn vom putea exista și în viitor!!

Ia credința unui suflet, și l-ai despoiat de tot ce are mai scump. Omul fără de credință în Dumnezeu, e mai nefericit decât un animal. Nu mai are

nici un scop, nici un ideal nobil pentru care se lupte, să muncească, să trăiască!

N'a produs destul dezastru moral — de cel material nu pomenim — războiul?

Iar vremea de după războiu (20 ani) n'a fost îndeajuns „cobai de experiențe”, pentru diferitele „isme”?

Mai avem nevoie și de aceasta experiență? Unde s'a ajuns prin doctrinele false, propovăduite și experimentate în războiu și după aceea? La o desagregare completă! Voind a pune în locul credinței — indiferentismul, ori chiar necredința; voind a pune „altă temelie decât cea pusă de Domnul Isus Hristos”, s'a ajuns acolo unde suntem.

A cui operă poate fi aceasta stare de lucruri?

„Leul carele umblă răcnind” și-a aflat întotdeauna unelte, și află și azi, și va afla și în viitor, prin cari va încerca se biruiască. Rar a avut însă atâția sateliți, ca astăzi: răul contra binelui și întunecul contra luminei! Cuvânt de mângâiere și îmbărbătare avem însă dela Domnul: „porțile iadului, nu vor birui”.

Ca o confirmare a cuvintelor Domnului, ne vine o veste îmbucurătoare, din altă parte a lumii și anume din țara, care a trecut timp de trei ani prin focul curățitor și ispășitor de greșeli și păcate, dela sora noastră Spania.

Iată ce comunicat nobil a dat acolo Ministrul instrucțiunii publice: „Instrucției publice din Spania, înainte de mișcarea națională, îi plăcea să se numească democratică, deși programul îi era păgân, căci în realitate a subminat bazele istorice ale poporului spaniol: *Spiritul patriotic și creștinismul!* Mișcarea lui Franco, s'a opus acestei mișcări păgâne.

Pe terenul instrucțiunii publice lozinca sa a fost: întoarcerea la credințele vechi: *iubirea de patrie, mărirea națiunii și conștiința chemării!*

În universitățile spaniole, Biserica și Statul, vor trăi în cea mai perfectă cor-

dialitate. La noi ideea liberală a falimentat definitiv și pentru vecie!

Biserica catolică a fost întotdeauna, cea mai aprigă susținătoare și îndrumătoare a cercetărilor științifice și a progresului!

În aulele universităților se re'ntoarce din nou spiritul creștinesc, se re'ntorc științele sacre și vor fi așezate din nou pe pedestalul, la care s'au înălțat prin vrednicia lor istorică.

Se re'ntoarce catehizarea și cultivarea filozofiei creștine. Dorim, ca *spiritul religios*, care ne-a însoțit dealungul istoriei noastre, să se bucure de cinste și ocrotire, după cum merită!

Înțelepte cuvinte!

Frații spanioli, trecuți prin focul roșu al comunismului distrugător, gustând, de voie, de nevoie, din fericirea promisă, de propovăduitorii nebuniei roșii, după multe lupte grele și aproape supraomenești, s'au văzut eliberați, și treziți, ca dintr'un vis urât, s'au re'ntors la calea adevărului veșnic, părăsită pe un moment.

Au fost zdrobite porțile iadului!

Tot asemenea de îmbucurătoare, — în aceste vremuri tulburi, este, pentru toți oamenii de bine, și următoarea constatare, făcută de un vestitor protestant, din orașul Pittsburg — America — cu ocaziunea întrunirii „societății de educație” din acel oraș: „*Intrunirea societății de educare din Pittsburg, cu o înțelepciune plină de răspundere și de deosebit curajiu, a adus hotărârea, că copiii nu pot rămâne și pe mai departe fără de instrucția religioasă.* Urmează de aici, că toți elevii vor trebui să învețe religia, fie aceia catolică, protestantă, ori chiar evreică. Era într'adevăr timpul suprem, să se aducă acestea hotărâri.

E timpul, să adunăm aceasta prețioasă tinerime, de care nici o țară nu poate lipsi!”

Din celea espusă aici, eu trag concluzia, că e mult mai cu minte lucru, să înveți din „pățania” altora, decât să plătești însuși taxă, de multe ori prea mare și dureroasă, pentru învățatură.

Semnele vremii se arată și bune și rele. Propovăduitori ai lăpădării de Dumnezeu, sunt și vor fi...., noi se stăm de pază la posturile noastre!

Priveghiați și vă rugați, ca să nu cădeți în ispită!

Cluj, „Calvaria“, 12 Faur 1940.

Păr. Petru Domșa

Cuvânt festiv, **rostit la festivalul din 24 Ianuarie al Academiei de Teologie, din prilejul luării jurământului clericilor înscriși în Frontul Național**

Sărbătorim în această zi, două momente din viața poporului român: 24 Ianuarie, înțâia unire cu caracter statornic a vechilor principate românești, și 24 Ianuarie simbol a unei noi îndrumări în preocupările intelectuale ale acestui neam. Unirea politică din 1859 a fost începutul unirii sufletești și un pas mai apropiat de marea unire a Românilor dela nordul Dunării din 1918. Acela care călăuzește destinul neamurilor și mersul istoriei, ne-a pus aici între două lumi, ca zid de apărare a unei civilizații străbune; și au fost martore veacurile, că acest stăvilar nu a fost înfrânt, dar loviturile repetate și sfărâmăturile biruite au fărâmițat puterea de coeziune a acestui neam, încă numai în fașe. Puține sunt popoarele lumii, peste cari destinul să fi îngrămadit atâtea încercări, în aceea măsură, în care au fost îngrămadite peste neamul românesc. Și în timp ce alte neamuri au avut o cărare luminată, în lumina credinții lui Hristos, și se îmbogățesc cu binefacerile unei civilizații profund creștine, poporul nostru izolat într-o lume streină, duce o grea luptă pentru păstrarea ființei, a credinței și a graiului său. Un trecut plin de suferințe și un trecut plin de speranțe, iată icoana noastră. Abia s'a înregistrat o mică licărire de realizare a acestor speranțe într-o unire politică de scurtă durată sub Mihai Viteazul, și mâna grea a sorții iară a apăsât peste destinul neamului. Ceeace a urmat a fost mai greu, decât începutul; suflet strein s'a strecurat în credința noastră, nu ne-a mai rămas decât ființa și graiul. Veacul care a trecut a adus însă o lumină cu speranțe noi în viața noastră. Dorința de libertate se impune cu o putere tot mai insistentă. Întâi cu încercări răslețe, vagi, de multe ori sterile în realizări, dar nu sterile în avântul tot mai plin de convingere în nădejdea biruinții de mâine. Și ceeace a fost inevitabil s'a întâmplat: Unirea din 24 Ianuarie, ca o încununare a unui efort secular, și ca un nou punct de plecare pentru victoria finală, și pentru biruința desăvârșită a unei sfinte porniri ce nu mai putea fi oprită. Pentru noi 24 Ianuarie e nu numai o zi de înregistrare a unui act istoric, ci e un simbol a sufletului acestui neam. Spartea ne-a aruncat aici la grurile Dunării, cu o grea

răspundere istorică pe care în parte am și împlinit-o; simțând mâna călăuzitoare a lui Dumnezeu asupra destinului acestui neam, care ne-a unit din multele țări puternice, sub sceptrul aceluiaș împărat al tuturor Românilor.

Unirea noastră istorică, n'a fost numai biruința de arme și vărsarea de sânge a unei generații; ea e pornită dintr'un îmbold secular, cu rădăcini adânci în conștiința acestui neam de origine și menirea sa în istorie și de rostul său, în concertul popoarelor. Deaceea am spus, că răspunderea noastră istorică în această parte a lumii dela poalele Carpaților e numai în parte împlinită. Domnul ne-a hărăzit unirea noastră, ca neam; iar neamul are datorința în fața lui Dumnezeu și a popoarelor, să-și îndeplinească menirea sa de unitate istorică, într-o desăvârșită unitate sufletească a crezului și a voinții de muncă. Istoria realizărilor neamului românesc, abia acum începe. Temelia cea nouă, nu poate fi, decât aceea, care a fost în trecutul nostru: Isus Hristos. Neam creștin din alcătuirea sa, cu atâtea energii sănătoasă și nobile, trebuie să-și urmeze cursul său în matca firii sale, cu crezul său temeinic în dreptatea lui Dumnezeu, și cu atașamentul său neclintit față de acela, în mâinile căruia acelaș Dumnezeu a sintetizat viața și voința neamului întreg: Regele nostru. Nu ne putem lăuda în fața lumii, că în urma unirii noastre istorice, să ne fi apropiat cel puțin de realizarea adevăratei uniri. Cele din urmă două decade cu frământări în plină desorientare, a adus acel desechilibru a valorilor sufletești, încât au fost răsturnate sensul noțiunilor de cinste, de demnitate, de muncă, de abnegație. Idealul de luptă a unui tânăr, se sfărâma la văzul, că reușita în viață nu atârână de munca cinstită, de valorificarea energiei și a capacităților intelectuale, de gradul de eroism în iubirea țării; ci de cele mai deșănțate patimi, într-o viață socială, unde imoralitatea zugruma pe oamenii de răspundere. Așa, cum un sistem de știință nu se poate clădi pe minciuni și inexactități, căci se năruie dela sine, astfel o viață, fie individuală, fie a întregului neam, alcătuită pe un fundament putred, năruie în-

treaga construcția. Dar neamul nostru încă e tânăr, plin de vlagă, idealul său odată cu unirea noastră n'a perit, dar s'a trezit în această murdară mocirlă a vieții noastre publice, și și-a căutat un razim al ideii lui său, și-a căutat un ideal; dar prin entuziasmul lor și-au depășit țelul și din rătăcirea lor doctrinală, putea să urmeze ceasul fatal pentru acest neam,

Lucru pe care l-a înțeles mai ales regele țării, și El prietenul tineretului și susținătorul și îndrumătorul elanului tineresc, în augustul său decret a luat hotărârea, ca floarea acestei țări să nu-și risipească parfамul său de virtuți sufletești și de putere de muncă, în svârcoliri sterile și dăunătoare, ci fiecare braț, toată energia și elanul plin de vigoare să fie pentru propășirea neamului. Iată ce înseamnă pentru noi 24 Ianuarie; numai e o dată de comemorare istorică, ci un simbol de imbold, pentru tot ceace e cu adevărat românesc, românesc și creștinesc. Viitorul țării se clădește pe felul cum știu acei, cari au răspunderea să canalizeze pornirile sufletești și puterea de muncă a generațiilor tinere. În măsura în care o țară își pregătește ostașii, în acea măsură ea va fi apărată, în caz de primejdie; și în măsura în care o țară își crește fiii ei, în aceeași măsură ei o vor cinști-o.

Sub emblema Craiului pământului românesc, un nou suflu, se abate asupra țării: în locul tinerilor, cari până acum căutau să străbată în viață pe căile lăturalnice a parvenitismului și a protecționismului imoral, fără muncă, fără pregătire, dar mai ales fără acel substrat de conștiință și de răspundere morală în fața lui Dumnezeu, a oamenilor și a legilor țării, astăzi s'a revenit la principiul creștin: temelie statornică, afară de Hristos, nu este. Orice educație națională, socială, culturală; orice sentiment de solidaritate națională, puterea de jertfă, deprinderea îndeplinirii datorinții, dacă nu se clădesc pe acea piatră, pe care Dumnezeu a pus-o în capul unghiului, care piatră e Hristos, rămân numai cuvinte solemne, suflate ca frunza de vânt. Desvoltarea disciplinată a vieții și a activității intelectuale precum și respectul onoarei, sunt lucruri, ce în foarte multe împrejurări ale vieții dispar, dacă nu sunt înrădăcinate în sufletul format în principiile eterne ale Marelui Adevăr. Ritmul acesta nou, profund creștin, pe care Majestatea Sa, Regele țării vrea ca să-l imprime în conștiința tineretului țării va cimentă într-o sănătoasă alcătuire energia și idealul generațiilor, cari se vor perinda, pentruca și neamul nostru, să stea cu mândrie pe aceeași scară de realizări și de progres cultural, la care alte țări, din

aceasă mamă, ca și a țării noastre, cu suflet adevărat creștinesc, au putut se contribue la binele omenirii.

Cât de elocvent, a fost gestul unui distins profesor al nostru dela facultatea de drept de aici din Cluj, spunând într'o seară la cercul profesoral dela Colegiul Academic: „trebuie să muncim pentru tineret; Universitatea dă hrană numai pentru intelect, dar noi să le formăm și caracterul, de aceea Vă rog domnilor colegi folosiți catedra și de amvon și numai aruncați vorbe de ocară la adresa lui Dumnezeu și a credinții, — sub pretext că ești numai om de știință, — acestor suflete curate cari au venit aici din satele țărănilor, credincioși lui Dumnezeu“.

Astăzi e ziua mare a hotărârilor creștinești și românești; azi întregul tineret intelectual a acestei țări, face o mărturisire de credință, de devotament față de Acela — cari în vremi atât de grele pentru cumpăna neamurilor, știe să ne îndrumeze cu atâta înțelepciune — apoi de iubire de neam, de țară. Azi e ziua marelui jurământ, care pentru noi nu e un stăvilă al libertății, ci un act de adâncă dragoste către țară, când ne legăm în fața lui Dumnezeu și a conștiinței noastre, că toată munca tot elanul și suflul nostru va fi jertfită ca și un sacru olocaust până la ultimă clipă a vieții noastre pentru patria noastră cea scumpă. Cultul patriei să ne ducă la cultul lui Dumnezeu.

Noi înțelegem acest obligământ al conștiinței noastre: nu în cuvinte de paradă sau în vociferări ori adunări sgomotoase se întărește temelie țării. Când ne luăm acest obligământ, trebuie nu numai să-l îndeplinim, ci să fim pildă vie pentru cetățeni. Așa cum în trecut slujitorii altarelor au pregătit acest neam pentru zile mai bune; și când singurile noastre Universități și Academii, au fost bisericuțele noastre de lemn, așa și acum ei stau singuri cu învățătorii în mijlocul poporului, identificându-se cu nevoile, cu lipsurile, cu suferințele lor. Menirea noastră e, să fim purtători de lumină, și noi oțeliți la școala crucii lui Hristos, unde am învățat să găsim în suferință puterea de muncă și puterea de dragoste pentru frații noștri, tot din crucea lui Hristos să deprindem puterea de jertfă și de iubire pentru patria noastră.

În acest spirit să dăm noi jurămintele noastre lui Dumnezeu, care va binecuvânta pornirea tinerească a inimii noastre, pentru propășirea patriei, pentru pacea și frățească împreună-lucrare a neamurilor din această țară, pentru bucuria Majestății Sale Regelui, care veghează pentru existența noastră.

Strânși, uniți în jurul Crucii lui Hristos și al tronului Regelui pământesc, noi vom birui.

Păr. E. Lemeny

»TĂRANUL«
INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMII S. A. GHERLA
 Inscris în registrul bancar sub No. 1047/934 — Capital social 5,000 000 Lei complet vărsat
 Reserve: 933.276 Lei.

Convocare

D. acționari ai institutului de credit și economii „Țăranul“ s. a. din Gherla, sunt invitați la

a XIV-a adunare generală ordinară

care se va ține în localul institutului din Gherla, Piața Unirii 1, la 26 Febr. 1940, orele 15, cu următoarea

ORDINE DE ZI:

1. Constituirea adunării generale. — 2. Darea de seamă a Consiliului de administrație și a Consiliului de supraveghere asupra exercițiului 1939. — 3. Aprobarea bilanțului. Descărcarea Consiliului de administrație și a Consiliului de supraveghere de gestiunea anului 1939. — 4. Alegerea Consiliului de supraveghere. — 5. Eventuale propuneri.

Gherla, la 29 Ianuarie 1940.

Direcțiunea

ACTIV BILANȚ INCHEIAT LA 31 DECEMBRIE 1939 PASIV

Cassa :			Capital social	5,000,000
Numerar efectiv	10.111		Fonduri de rezervă :	
Disponibil la bănci, în afară :	176.806		Rezervă statutară	655.273
Portofoliu de titluri :			Fond pentru creanțe dubioase.	278.003 933.276
Titluri românești cotate la bursă, valor. nom. 10.000	8.800		Depuneri spre fructificare :	
Portofoliu de scont, plătitibil în afară, în portofoliu :			din afară, la termen, pe livrete de economii	910.087
a) Fără garanțit	1,328.900		Conturi diverse creditoare :	
b) Cambii garantate cu ipotecă	543.000 1,871.900		din afară	2,012.348
Debitori beneficiind de legea lichidării datoriilor din 7 April 1934, cota rămasă	6,026.460		Profitul anului 1939	109.409
Contul imobile	488.265			
Conturi diverse debitoare.	49.323			
Pierderi, rezultând din aplicarea legii lichidării datoriilor	193.362			
Pierderi raportate din anii precedenți	140.093			
	8,965.120			8,965.120

Conturi de ordine :

Cauțiuni statutare 500.000 Deponenți de cauțiuni statutare 500.000

DEBIT PROFIT ȘI PIERDERE CREDIT

Cheltuieli de administrație :			Dobânzi încasate :	
salare și indemnizații	31.000		a) Dela portofoliu de scont	122.511
diverse cheltuieli de administrație	119.903 150.903		b) Dela debitorii în conversiune	146.544
Impozite și taxe	13.743			
Profitul anului 1939	109.409			
	274.055			274.055

Gherla, la 31 Decembrie 1939.

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE